Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 23 Travanj 2001 20:36

Naslov je apostrofiran na naslovnoj stranici jedne tiskovine kao alarmantna prognoza Evropske banke. Prema navedenoj tiskovini smanjit će se izravna ulganja - strane investicije - u Hrvatsku. Društveni proizvod neće rasti po predvidivoj stopi. Inflacija je određena na gotovo 7% što je značajno više u odnosu na projekcije naše Vlade.

Odjednom stvari nisu ružičaste. Praćenje dnevnih informacija koje nas obavještavaju kako se stvari poboljšavaju odjednom se iz temelja mjenjaju. Nailaze tamni oblaci i sprema se oluja. Ne bilo kakva oluja već nepogoda sa mogućim dugoročnim implikacijama. Stvari će se smiriti kada uspijemo prodati ponešto od obiteljskog srebra. Nakon toga opet neka i nekakva nepogoda. I tako ciklički dok se ima što prodati. Kad sve prodamo hrabro ćemo izjaviti kako nije moguće ništa učiniti. Bitna je sadašnjost. Tko da misli o budućnosti? Nitko! Oni pak koji se ne mire sa stvarnošću sami su si krivi. I gotovo. Nema se tu ništa dodati niti oduzeti. Ipak, mirenje sa stvarnošću znači poraz nas građana demokratski orijentiranih. Nazadovanje koje nam je stvarnost. Tamni oblaci koji su na vidiku predstavljaju poziv na uzbunu! Nema nitko pravo šutjeti. Uvijek smo imali neku i nekakvu šutnju. Valja prestati s tom rabotom. Valja jasno i glasno reći da se radi o višestrukim krizama. Radi se o ukupnoj društvenoj krizi. Nju nije moguće rješavati kozmetikom. Kriza koja je prisutna u Hrvatskoj traži kirurške zahvate nadajući se da pacijent neće podlegnuti za vrijeme operacije. Otprilike navedena usporedba odgovara današnjem stanju u Hrvatskoj.

Šestorki nije lako. Naslijedila je ozbiljne probleme. Kriva je što o stanju u Hrvatskoj državi nije otvoreno progovorila kada je osvojila vlast na izborima. Trebalo je precizno, putem svih medija, informirati građane što se je u Hrvatskoj u zadnjih deset godina događalo. Zašto nije to učinila ostaje da građani na izborima honoriraju sukladno svojim ocjenama.

Vratimo se podacima. Vrlo kratko i vrlo precizno.

Manji rast domaćeg proizvoda od 4% predstavlja smanjenje domaćeg proizvooda jer navedena stopa rasta nije dovoljna da servisira obveze prema inozemstvu. Jednostavno rečeno **povećanj e privredne aktivnosti za manje od 4% znači da ćemo u ovoj 2001. godini biti siromašniji nego smo to bili u prethodnoj godini.**

Stranih investicija u Hrvatskoj nije niti bilo. Blagi rast u prošloj godini nedostatan je da bi djelovao na ukupnu aktivnost. Kupovina obiteljskog srebra znači preraspodjelu bogatstva i nikako ne predstavlja novu proizvodnu snagu. Uvijek je bilo nerealno očekivati da će strane investicije biti relevantnije u odnosu na domaće investicije. Nema razvoja bez nacionalne štednje. Kreditno zaduženje je tog ranga da većeg prostora za novo zaduženje, ma koliko bile usmjerene na privrednu aktivnost, zapravo nema. **Počeo je začarani krug siromaštva.**

Inflacija - moja omiljena tema - biti će znatno veća nego što Vlada predviđa. Još da nema restriktivne monetarne politike (strukturna inflacija se manifestira smanjenjem privredne aktivnosti, pvoećanjem nezaposlenosti, rastom broja stečajeva, kretanjem cijena benzina i slično) tek bi se vidjelo koliko je ona uvijek bila prisutna. Nije lako i jednostavno trčati uz rub provalije kao što je to danas prisiljena Vlada. Dovoljno je podsjetiti da je Ministarstvo socijalne skrbi najznačajnije ministarstvo ma koliko šutjeli o tome. Realna - troškovna/strukturna - inflacija

je naša sudbina. Što prije jasno pogledamo činjenicama u "oči" to će biti vjerojatnije da nas ona neće "potući do nogu". U protivnom šanse nam nisu isuviše velike. **Inflacija od 6,9% biti će teško ostvariva. Vjerojatnije je da će biti veća. Nadam se ne značajno. Vidit ćemo!**

Priče o događanjima i problemima u Hrvatskoj na ovim stranicama nije nedostajalo. Upornog i znatiželjnog čitalaca upućujem da ih potraži na ovim stranicama.

Koncepcija i strategija razvoja je jedini pravi odgovor koji Hrvatska može - i mora - dati na izazov koji je uputila Kriza (namjerno velikim slovima) kao snažan i ozbiljan neprijatelj kojem se nismo u stanju (bar do sada) djelatno suprostaviti. Hrvatska nema tržišta jer je "plitko". Hrvatska se ubrzano odriče svojih prometnih kanala u trgovini. Hrvatska nema svojih banaka. Hrvatska neće imati niti svoju osiguravateljnu industriju. Drugi stup mirovinskog osiguranja neće biti dio nacionalne financijske industrije. Kako možemo krenuti naprijed? Vjerni čitaoci ovih stranica su isčitali moje prijedloge. Ja, kao i vi dragi čitaoci, postavljam pitanje zašto se javno ne progovori o tim problemima i zašto se javno ne pokaže i dokaže da "buncam". Kamo sreće draga gospodo da Santini buknca tada bi problem bio jednostavan. Nažalost moji pisani radovi kazuju da anticipiram događanja. Stanje koje danas imamo nije sjajno i nije lako biti, kako se to nedavno nazivalo, "katastrofičarem". Danas je teško biti optimist. Ovo je ujedno i obrazloženje zašto manje pišem na ovim stranicama. Želim pisati o optimizmu; o životu; o boljitku. Ostaje mi da upućujem upozorenja od kojih za sada nitko nema koristi. Analiza - dijagnoza - prognoza. Teza - antiteza - sinteza. Samo da podsjetim kako se je radilo i kako se uvijek treba raditi.